

des det imidlertid at opnaa Enighed om en Ordning, der sikkert maa siges at være tilfredsstillende, nemlig den, at inden et Aar fra Lovens Ikrafttræden skal der i hver Sparekasse, i hvilken der ikke er indtraadt Garanter eller Aktionærer, af Bestyrelsen vælges et Repræsentantskab, der skal bestaa af mindst 25 Medlemmer, som skal godkendes af Ministeren for Handel og Søfart. Ved denne Bestemmelse opnaas det efter min Mening meget væsentlige Gode, at man kommer bort fra det snævre Selskab, som de saakaldte selvsupplerende Sparekassers Bestyrelse danner. Det vil let kunne udvikle sig til lidt af et Klikevæsen, og det har i høj Grad vakt Uvillie i Befolkningen, at en saa snæver Kreds faktisk administrerede meget betydelige Pengemidler, uden at den paagældende Egns Befolkning havde nogen Adgang til at gøre sin Indflydelse gældende paa Sparekassens Administration. Det vil sikkert blive anset for et Fremskridt, naar Forholdet nu bliver, at der om enhver Sparekasse skal dannes en saadan større Kreds. Man maa gaa ud fra, at denne Kreds af 25 Repræsentanter vil være Sparekassens Venner i mere udvidet Betydning, og at de vil danne et godt Forbindelsesled mellem Sparekassen og dens naturlige Klientel. Og paa den anden Side vil et saadant Repræsentantskab kunne gøre betydelig Nytte indadtil ved at danne en Generalforsamling og ved paa den Maade at have Lejlighed til at øve Kontrol med Sparekassens Bestyrelse, dels ved dens Pligt til at godkende — eller ikke godkende — Regnskabet og dels ved Valget af Bestyrelsesmedlemmerne.

Denne Forsamling paa 25 Medlemmer skal supplere sig selv i Tilfælde af Afgang. Her kunde man saa sige, at saa er man jo i Virkeligheden ikke naaet bort fra Systemet: de selvsupplerende Bestyrelser. Jeg mener alligevel, at man er naaet et meget langt Skridt i heldig Retning derved, fordi Kredsen bliver saa meget større, og fordi der kommer et Led mere til. Man kunde maaske sige, at naar 6 Bestyrelsesmedlemmer supplerer sig selv, vil de være tilbøjelige til at vælge deres Venner, og det samme kunde maaske siges om en Forsamling paa 25 Medlemmer, som skal supplere sig selv. Men der bliver den Forskel, at naar det er en ganske lille Kreds, bliver Venskabet af en noget anden Art, end naar Kredsen er større. Jeg tror, man vil kunne sige, at de 25 Medlemmer, som skal vælges af Bestyrelsen, bliver ikke Bestyrelsens personlige

Venner, men det bliver Sparekassens Venner, og deri er der jo ikke noget forkert. Ved Indførelsen af denne Bestemmelse vil det være muligt at opnaa en temmelig ensartet Organisation af Sparekasserne i det hele, saa at der i de Sparekasser, hvor der er Aktionærer eller Garanter, vil blive indtil 3 Led, nemlig Generalforsamlingen, Bestyrelsen og Direktionen, og i de Sparekasser, hvor Aktionærer ikke er indtraadte, vil det blive Repræsentantskabet, som tillige fungerer som Generalforsamling, Bestyrelsen og Direktionen, saa at der altsaa i alle Sparekasser i Virkeligheden vil blive indtil 3 Led, eller i det mindste 2 Led, Generalforsamlingen og Direktionen, idet det er frivilligt, om man tillige vil have en Bestyrelse.

Dette er egentlig den væsentligste af de Ændringer, som er indføjede i Lovforslaget, som det nu foreligger i Modsætning til i Fjor. Jeg skal dog omtale, at der i forskellige af de øvrige Paragraffer er udgaaet en Del Bestemmelser, som efter Ministeriets Opfattelse burde udgaa, eftersom man formentlig derved gik Sparekasserne noget for nær. Der er i det hele af Ministeriet lagt Vægt paa den Tanke at skabe en fast Organisation om Sparekasserne, men paa den anden Side at muliggøre det videst mulige Selvstyre indenfor denne faste Organisation. Der er dog ved Landstingets Behandling af Lovforslaget blevet staaende enkelte Bestemmelser, saaledes Bestemmelsen om, at i Tilfælde af, at Renter og Afdrag af et Laan ikke betales rettidigt, skal Kautionisten eller Kautionisterne have Meddelelse derom inden den paafølgende Betalingstermin. Endvidere siges der udtrykkeligt om de Laan, som optages af en Sparekasse, at de skal optages paa Regnskabets Passivside, og hvis der er stillet Sikkerhed for dem, skal det angives, at der er stillet Sikkerhed, og hvori denne Sikkerhed bestaar. Det har været Ministeriets Opfattelse, at saadanne Bestemmelser var ret nærgaaende mod Sparekasserne, uden at de kunde siges at gøre nogen egentlig Nytte, idet de Mennesker, som i uærligt Øjemed ikke vilde affatte deres Regnskab rigtigt, neppe vilde føle sig bundne af dem, og at de overhovedet udtrykte en Selvfølge, i hvert Fald Bestemmelsen om, at Sparekassens Laan skal opføres paa Passivside. Den Bestemmelse, at man i Regnskabet skulde oplyse, hvorvidt der er stillet Sikkerhed, og hvori denne Sikkerhed bestaar, har forekommet Ministeriet at være mere nærgaaende overfor Spare-